

סוג הבחינה: בגרות
 מועד הבחינה: חורף תשע"ח, 2018*
 מספר השאלון: 1281

תנ"ך

על פי תכנית הרפורמה ללמידה משמעותית

הוראות לנבחן

הבחינה: שעתיים וחצי.

השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה ארבעה פרקים.

קראשון	—	היסטוריוגרפיה ונבואה	—	(2x28)	—	56 נקודות
קשני	—	נשאי החובה	—	(3x8)	—	24 נקודות
קשלישי	—	נשאי ההרחבה	—	(1x8)	—	8 נקודות
קרביעי	—	קטע להבנה ולניתוח	—	(3x4)	—	12 נקודות
					—	<u>100 נקודות</u>
					—	סה"כ

זמור עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום.
 מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

- הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.
 (2) התרכז ב**נמצא**. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

מטוב במחברת הבחינה בלבד. בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב **במחברת** (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
 השם "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

**ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.
 בהצלחה!**

/המשך מעבר לדף/

השאלות

פרק ראשון — היסטוריוגרפיה ונבואה (56 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1-3.

בכל שאלה שבחרת, ענה על סעיף א — חובה (12 נקודות) ועל שניים מן הסעיפים ב-ד (לכל סעיף — 8 נקודות).

(לכל שאלה — 28 נקודות)

1. קרא מלכים א, י"ב, 1-20.

א וילך רחבעם שכס כי שכס
 ב בא כל-ישראל להמליך אתו: ויהי כשמעו ירבעם בן-נבט
 והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב
 ג ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו-לו ויבאו ירבעם וכל-קהל
 ד ישראל וידברו אל-רחבעם לאמר: אביך הקשה את-עלנו
 ואתה עתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבוד אשר-
 ה נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אליהם לכור-עד שלשה ימים ושובו
 ו אליו וילכו העם: ויעין המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו
 ז עמדים את-פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
 ח נועצים להשיב את-העם-הזה דבר: וידבר אליו לאמר אם-
 ט היום תהיה-עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם
 י דברים טובים והיו לך עבדים כל-הימים: ויעזב את-עצת
 יא הזקנים אשר יעצהו ויעין את-הילדים אשר גדלו אהו אשר
 יב העמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר
 יג את-העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל אשר-
 יד נתן אביך עלינו: וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר
 יה כה-תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד
 יו את-עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה
 יז ממתני אבי: ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אסוף
 יח על-עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם
 יט בעקרבים: ויבו ירבעם וכל-העם אל-רחבעם ביום השלישי
 כ כאשר דבר המלך לאמר שובו אליו ביום השלישי: ויען
 כב המלך את-העם קשה ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצהו:

וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבלי הכבד את-עלכם
 ואני אסיף על-עלכם אבוי יסר אתכם בשוטים ואני אסר
 אתכם בעקרבים: ולא-שמע המלך אל-העם כיהיתה סבה
 מעם ה' למען הקים את-דברו אשר דבר ה' ביד אחיה
 השילני אל-ירבעם בן-נבט: וירא כל-ישראל כי לא-שמע
 המלך אלהם וישבו העם את-המלך ודברו לאמר מה-לנו
 חלק בדוד ולא-נחלה בכון-ישי לאהליך ישראל עתה ראה
 ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: וכני ישראל הישבים בערי
 יהודה וימלך עליהם רחבעם:

וישלח המלך רחבעם את-אדרם אשר על-הפס וירגמו כל-
 ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות
 במרפבה לנוס ירושלים: ויפצעו ישראל בבית דוד עד היום
 הזה: ויהי כשמע כל-ישראל כי-שב ירבעם
 וישלחו ויקראו אתו אל-העדה וימליכו אתו על-כל-
 ישראל לא היה אחרי בית-דוד וזלתי שבט-יהודה לבדו:

ענה על סעיף א (חובה).

- א. (1) מהי הדרשה של שבטי הצפון מן המלך רחבעם? (4 נקודות)
 (2) רחבעם התייעץ עם שתי קבוצות אנשים בנוגע לשאלה כיצד להגיב על דרישה זו.
 ציין את שתי הקבוצות, והסבר מהי העצה שיעצה לו כל אחת מהן. בסס את דבריך על הכתוב. (8 נקודות)

ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

- ב. יש הטוענים כי שבטי הצפון באו לשכם מתוך רצון לשתף פעולה עם המלך רחבעם.
 לעומתם יש הטוענים כי שבטי הצפון מוצגים כמי שכבר בהתחלה רצו לפרוש מממלכת בית דוד.
 הבא מן הקטע שלפניך ראיה אחת לכל טענה, והסבר כל ראיה.
- ג. (1) קרא פסוקים 1-12 בקטע שלפניך.
 הבא מן הכתוב שתי ראיות שבתחילה היה רחבעם מוכן לנהל משא ומתן עם שבטי הצפון, והסבר כל ראיה.
 בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)
- (2) קרא פסוקים 13-14 ופסוק 18 בקטע שלפניך.
 מפסוקים אלה אפשר ללמוד כי חל שינוי בגישתו של רחבעם כלפי שבטי הצפון הן באופן דיבורו הן במעשיו.
 הסבר את השינוי באופן הדיבור ובמעשים. (4 נקודות)
- ד. קרא פסוקים 6-14 בקטע שלפניך וגם מלכים א, י"א, 11-13.
 (1) מהי הסיבה לפילוג הממלכה על פי פרק י"ב, 6-14 שלפניך, ומהי הסיבה לפילוג על פי פרק י"א, 11-13?
 (4 נקודות)
- (2) על פי פסוק 15 בקטע שלפניך, הסבר כיצד שתי הסיבות שצינת בסעיף (1) משולבות זו בזו. (4 נקודות)

/המשך בעמוד 4/

בְּדָ
 שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִן בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת־אֲלִנְתָן מִירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינֵי ה' כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו: בָּעַת הַהִיא עָלָה
 עֲבָדֵי נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַתֵּבֵא הָעִיר בַּמְצֹר:
 וַיָּבֵא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־הָעִיר וְעַבְדָּיו צָרִים עָלֶיהָ:
 וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ וְעַבְדָּיו
 וְשָׂרָיו וְסֹרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה לַמַּלְכוֹ:
 וַיֵּצֵא מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בַּיִת ה' וְאוֹצְרוֹת בַּיִת הַמֶּלֶךְ
 וַיִּקְצֹץ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 בְּהֵיכַל ה' כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' וְהִגִּילָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־
 כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶת כָּל־גְּבוּרֵי הַחַיִל עֶשְׂרֵה אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל־
 הַחֶרֶשׁ וְהַמַּסְגָּר לֹא נִשְׁאַר זֹלַת דָּלַת עַס־הָאָרֶץ: וַיִּגַּל אֶת־
 יְהוֹיָכִין בְּבִלְהָ וְאֶת־אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נָשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סֹרִיסָיו
 וְאֶת אוֹלֵי הָאָרֶץ הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: וְאֶת כָּל־
 אַנְשֵׁי הַחַיִל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהַחֶרֶשׁ וְהַמַּסְגָּר אֲלֶף הַכֹּל
 גְּבוּרִים עֲשֵׂי מִלְחָמָה וַיָּבִיֵאם מֶלֶךְ־בָּבֶל גּוֹלָה בְּבִלְהָ:
 וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־מַתְנִיָה דָדוּ וַתַּחֲתֵנוּ וַיִּסַּב אֶת־
 שְׁמוֹ צִדְקִיָהוּ: בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָהוּ
 בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ
 חַמְיֹטַל בַּת־יִרְמְיָהוּ מִלְּבָנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי ה' כְּכֹל
 אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹיָכִין: כִּי וְעַל־אֵף ה' הִיתָה בִּירוּשָׁלַם
 וּבִיהוּדָה עַד־הַשְּׁלֹכוֹ אֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָהוּ בְּמֶלֶךְ
 בָּבֶל:

עלו

עשרת

אילי

חמוטל

ענה על סעיף א (חובה).

- א. (1) בקטע שלפניך מתוארת הגליה.
 פְּרַט אילו קבוצות הוגלו, לאן, ובאיזו שנה (על פי שנה לועזית). (6 נקודות)
- (2) הסבר מדוע הגלה נבוכדנאצר דווקא קבוצות אלה (שציינת בסעיף 1). (6 נקודות)

ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

- ב. (1) קרא פסוקים 8-9 שלפניך.
 הכתוב מביא פרט אחד בלבד בנוגע להתנהגות של יהויכין. מהו הפרט?
 (4 נקודות)
- (2) הסבר כיצד פרט זה (שציינת בסעיף 1) ותיאור האירועים בעת מלכות יהויכין משרתים את מנמת ההיסטוריוגרף של ספר מלכים. (4 נקודות)
- ג. קרא פסוק 15 שלפניך, וגם מלכים ב, כ"ה, 27-30.
 אף שמחבר ספר מלכים מספר על חורבן יהודה, הוא מסיים את ספרו בפרט חיובי.
 מהו פרט זה, וכיצד הוא מסיים באופן חיובי את הסיפור על יהויכין ועל מלכות בית דוד?
 קרא פסוקים 17-18 שלפניך.
- ד. (1) הסבר כיצד עלה צדקיהו לשלטון. בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)
- (2) קרא פסוק 17 ופסוק 20 שלפניך, וגם מלכים ב, כ"ה, 7.
 בעקבות המסופר על צדקיהו בפסוקים אלה – כיצד אפשר להסביר שהבבלים הענישו אותו בעונש חמור ואכזרי כל כך? (4 נקודות)

3. קרא עמוס, ה', 21-27.

כא שָׁנֵאתִי מְאֹדֵתִי חַיִּיכֶם וְלֹא אֶרְיֹחַ בְּעֵצְדֵיכֶם: כִּי אֲסִתֶּעְלוּ-
 לִי עֲלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֶרְצֶה וְשָׁלֵם מְרִיאֵיכֶם לֹא אֶבִיט:
 כב הַסֵּר מֵעָלֵי הַמֶּזֶן שְׂרִיךְ וְזִמְרַת נְבִלֶיךָ לֹא אֶשְׁמַע: וַיְגַל כַּמִּים
 כג מִשֹּׁפֵט וַצְדָקָה כָּנַחַל אֵיתָן: הַזְבָּחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתֶּם-לִי
 כד בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל: וּנְשֹׂאתֶם אֵת סִבּוֹת
 כה מַלְכְּכֶם וְאֵת כִּיזֶן צַלְמֵיכֶם כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
 ס לָכֶם: וְהִגַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵהַלְאָה לְדַמְשֶׁק אֲמַר ה' אֱלֹהֵי-
 צַבָּאוֹת שָׁמוּ:

ענה על סעיף א (חובה).

- א. בקטע שלפניך הנביא מבקר את התנהגות העם, ומתאר את ההתנהגות הרצויה בעיני ה'.
 מהי ההתנהגות שהנביא מבקר, ומהי הדרישה שהוא מציב לעם? בסס את דבריך על הכתוב.
 ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. קרא פסוק 25 בקטע שלפניך וגם ירמיה, ז', 22.

שני הנביאים מזכירים את העבר כדי לבסס את טענותיהם.

איזו תקופה שני הנביאים מזכירים, ומהו המסר שרצו שניהם להעביר באמצעות הזכרת תקופה זו דווקא?

ג. קרא פסוקים 24-25 בקטע שלפניך.

(1) ציין והסבר אמצעי ספרותי אחד שהנביא משתמש בו בפסוקים אלה. (4 נקודות)

(2) הסבר את התרומה של האמצעי שציינת בסעיף (1) להבנת המסר של הנביא.

(4 נקודות)

ד. קרא פסוקים 26-27 בקטע שלפניך.

(1) קרא גם עמוס, ד', 6-11.

בפסוקים 6-11 מוזכרים אסונות. הסבר לשם מה הביא ה' אסונות אלה על העם.

(4 נקודות)

(2) לפי דברי הנבואה בפסוקים 26-27 בקטע שלפניך, האם הושגה המטרה שבגללה הביא האל את האסונות?

נמק, ובסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

פרק שני — נושאי החובה (24 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 4-7 (לכל שאלה — 8 נקודות).

חוק

4. קרא דברים, כ', 1-10.

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־
 אִיֶּכָךְ וְרָאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם רֶב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי הִיא
 אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם: וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֶל־
 הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: וְאָמַר אֱלֹהִים שָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרַבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אִיְבֹיְכֶם אֲלֵי־יָדְךָ
 לִבְבָּכֶם אֲל־תִּירָאוּ וְאֲל־תִּחַפְּזוּ וְאֲל־תִּעְרְצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי הִיא
 אֱלֹהֵיכֶם הַהֵלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אִיְבֹיְכֶם לְהוֹשִׁיעַ
 אֶתְכֶם: וְדִבְרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה
 בַּיִת־חָדָשׁ וְלֹא חָנְכוֹ יֵלֶךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ פְּדִימוֹת בַּמִּלְחָמָה
 וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֶנּוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ יֵלֶךְ
 וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ פְּדִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַלְלֶנּוּ: וּמִי־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲרִשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יֵלֶךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ פְּדִימוֹת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְחָנָהּ: וּיְסַפּוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם
 וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הִירָא וְרֶךְ הַלֵּבֵב יֵלֶךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס
 אֶת־לֵבָב אַחֵיו פִּלְבָבוֹ: וְהָיָה כְּכֹלֵת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם
 וּפְקִדוֹ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם:

א. מי הן ארבע הקבוצות המקבלות פטור מיציאה למלחמה? (4 נקודות)

ב. יש חשש שאנשים רבים יהיו זכאים לפטור הרביעי, ולא יצאו למלחמה.

קרא את פירוש רשב"ם שלפניך.

'ילך וישב לביתו', אם ירך לבבו וירא [מ]מזלו 'פן ימות במלחמה' וגו', שיש גותן אל לבו כשהולך למלחמה ודואג - שמא אין לי מזל לחנוך את ביתי או את אשתי או את כרמי, ולכך גרם מזלי ללכת עתה במלחמה - ומתוך [כך] ירא למות. ושלושה מעשים הזכיר בית ואישה וכרם, ולבסוף כולל כל הדברים 'מי האיש הירא ורך הלבב' (פסוק ח').

הסבר כיצד פירוש רשב"ם מבטל חשש זה. (4 נקודות)

אֲנִי קָהֵלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם: וְתַתִּי אֶת-
 לְבִי לְדָרוֹשׁ וּלְתוֹר בַּחֲכָמָה עַל כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַתָּה
 הַשָּׁמַיִם הוּא וְעֵנֵן רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבִּי הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כֹּזֵב:
 ד רָאִיתִי אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַתָּה הַשָּׁמַיִם וְהַגָּזָה הַכֹּל
 ס הַכֹּל וְדַעוֹת רוּחַ: מִשֶּׁת לֹא-יִוָּכַל לְהִקָּן וְחִסְרוֹן לֹא-יִוָּכַל
 ס לְהַמְטִיט: דִּבְרַתִי אֲנִי עִם-לְבִי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הַגִּדְלֹתִי
 וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל-אֲשֶׁר-הָיָה לִפְנֵי עַל-יְרוּשָׁלַם וּלְבִי
 י רָאָה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת: וְאַתְנֶה לְבִי לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת
 י הַלֵּלוֹת וְשִׁכְלוֹת יִדְעֵתִי שֶׁגִּסְיָהּ הוּא רַעֲיוֹן רוּחַ: כִּי בָרַב
 חֲכָמָה רַב־כַּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב:

על פי הקטע שלפניך, מהי המסקנה שהסיק קהלת בנוגע לחוכמה, ומה הביא אותו למסקנה זו? בסס את דבריך על הכתוב.

נביאי אמת ונביאי שקר

א וְהִי | בַּשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת
 צְדָקִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה בִּשְׁנַת הָרִבְעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר
 אֵלָיו חֲנַנְיָה בֶן-עֲזַרְיָה הַנָּבִיא אֲשֶׁר מַגְבֵּעוֹן בְּבֵית ה' לַעֲיִנִי
 ב הַכֹּהֲנִים וְכָל-הָעָם לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר ה' עֲבֹאוֹת אֱלֹהֵי
 ג יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שִׁבְרֹתִי אֶת-עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: בְּעוֹד | שְׁנָתַיִם
 יָמִים אֲנִי מָשִׁיב אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה אֶת-כָּל-כְּלֵי בֵּית ה'
 אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל מִן-הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיאוּם
 ד בָּבֶל: וְאֶת-יְכַנְיָה בֶן-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְאֶת-כָּל-גִּלְוֹת
 יְהוּדָה הַבָּאִים בָּבֶלָה אֲנִי מָשִׁיב אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה נְאֻם-ה'
 ה כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת-עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֶל-
 חֲנַנְיָה הַנָּבִיא לַעֲיִנֵי הַכֹּהֲנִים וּלְעִינֵי כָל-הָעָם הַעֹמְדִים בְּבֵית
 ו ה': וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֲמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה ה' יְקֻם ה'
 אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבְּאתָ לְהָשִׁיב כְּלֵי בֵּית-ה' וְכָל-הַגִּלְוָה
 ז מִבָּבֶל אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה: אֲךָ שָׁמַע-נָא הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 דֹּבֵר בְּאָזְנוֹךָ וּבְאָזְנֵי כָל-הָעָם:

- א. ציין מהו האירוע מן העבר שחנניה מזכיר בדבריו, וכתוב באיזו שנה (לועזית) הוא התרחש. (4 נקודות)
- ב. פְּרַט שְׁתַּיִם מן ההבטחות שהבטיח חנניה לעם. בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

/המשך בעמך 9/

ז כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת שִׁימוּ לִבְבְּכֶם עַל-
 ח דְרֹכֵיכֶם: עָלוּ הָהָר וְהִבַּאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבַּיִת וְאַרְצֵה-בּוֹ וְאֶכְבֵּד
 ט אָמַר ה': פְּנֵה אֶל-הַרְבֵּה וְהֵנָּה לַמַּעַט וְהִבַּאתֶם הַבַּיִת
 י וּנְפַחְתִּי בּוֹ יַעַן מָה נָאִם ה' צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר-הוּא
 יא חָרַב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ: עַל-כֵּן עָלֵיכֶם כָּלֵאוּ שָׁמַיִם
 יב מִטַּל וְהָאָרֶץ כָּלֵאָה יְבוּלָה: וְאֶקְרָא חֹרֵב עַל-הָאָרֶץ וְעַל-
 יג הַהָרִים וְעַל-הַדָּגָן וְעַל-הַתִּירוֹשׁ וְעַל-הַיְצֵהָר וְעַל אֲשֶׁר
 יד תּוֹצִיא הָאָדָמָה וְעַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-יִגְיַע
 טו כַּפָּיִם: וַיִּשְׁמַע זִרְבָּבֶל בֶּן-שִׁלְתַּיָּאל וַיהוֹשֻׁעַ
 טז בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל שְׂאֵרֵיט הָעָם בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵיהֶם
 יז וַיִּקְרְאוּ הָעָם מִפְּנֵי ה' וַיֹּאמְרוּ חָגִי מִלְּאֲךָ
 יח ה' בְּמִלְאָכֹת ה' לָעַם לֵאמֹר אֲנִי אֶתְכֶם נָאִם-ה':
 יט וַיַּעַר ה' אֶת-רוּחַ זִרְבָּבֶל בֶּן-שִׁלְתַּיָּאל פָּתַח יְהוָה
 כ וְאֶת-רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת-רוּחַ כָּל
 כא שְׂאֵרֵיט הָעָם וַיָּבֵאוּ וַיַּעֲשׂוּ מְלָאכָה בְּבֵית-ה' צְבָאוֹת
 כב אֱלֹהֵיהֶם: בְּיוֹם עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ בַּשָּׁשִׁי
 כג בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם לַדְרֹוֹשׁ הַמֶּלֶךְ:

- א. הכתוב מדגיש כי חגי פעל בשליחות האל.
 בסס קביעה זו על ראייה מן הקטע שלפניך, והסבר את הראיה. (4 נקודות)
 ב. האם הצליחה שליחותו של חגי? הסבר את דבריך, ובסס אותם על הכתוב. (4 נקודות)

פרק שלישי — נושאי ההרחבה (8 נקודות)

ענה על אחת מן השאלות 8-9 (8 נקודות).

נביאי אמת ונביאי שקר

8. קרא ירמיה, כ"ו, 7-16.

וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם
 אֶת־יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית ה' וַיְהִי
 כְּכֹלֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה ה' לְדַבֵּר אֶל־כָּל־
 הָעָם וַיִּתְּפְּשׂוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר מוֹת
 תָּמוּת: מִדּוֹעַ נְבִיַּת בְּשֵׁם־ה' לֵאמֹר כִּשְׁלוֹ יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה
 וְהָעִיר הַזֹּאת תִּחְרַב מֵאִין יוֹשֵׁב וַיִּקְהַל כָּל־הָעָם אֶל־יִרְמְיָהוּ
 בְּבֵית ה': וַיִּשְׁמְעוּ שְׂרֵי יְהוּדָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ
 מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ בֵּית ה' וַיֵּשְׁבוּ בְּפֶתַח שַׁעַר־ה' הַחֲדָשׁ:
 וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
 מִשְׁפַּט־מוֹת לְאִישׁ הַזֶּה כִּי נִבֵּא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כֹּאֲשֶׁר
 שָׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם: וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־
 הָעָם לֵאמֹר ה' שְׁלַחְנִי לְהַנְּבִיא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר
 הַזֹּאת אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם: וְעַתָּה הֵיטִיבוּ
 דְרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וּשְׁמַעוּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵיכֶם וַיִּנָּחֶם ה'
 אֶל־הָרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם: וְאֲנִי הֲנִי בְיַדְכֶם עֲשׂוּלִי כְּטוֹב
 וּכְיִשָּׁר בְּעֵינֵיכֶם: אֲךָ יָדַעְתֶּם כִּי אִסְּמַמְתִּים אִתֶּם אֹתִי
 כִּי־דָם נָקִי אַתֶּם נְתַנִּים עֲלֵיכֶם וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יֹשְׁבֵיהָ
 כִּי בְּאֵמַת שְׁלַחְנִי ה' עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֶת כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם
 אֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים אִין־לְאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מוֹת כִּי
 בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֱלֵינוּ:

א. במה מאשימים את ירמיהו על פי הקטע שלפניך? (4 נקודות)

ב. קרא גם דברים, י"ח, 18-20.

על מה בחוק בדברים מסתמכים אלה המאשימים את ירמיהו? הסבר. (4 נקודות)

נגבות על החורבן ושיבת ציון

קרא תהלים, קל"ז, 1-6.

א על־נְהָרוֹת וּבְכָל יָם יִשְׁכְּנוּ גַם־בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל־
ב עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם וּשְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ
ג דְּבַר־שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמַחַה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נִשְׁיֵר
ד אֶת־שִׁיר־הַיְיָ עַל אֲדָמַת נֹכַר: אִם־אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח
ה יְמֵינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי וּלְחִכִּי אִם־לֹא אֲזַכֵּר כִּי אִם־לֹא אֶעֱלֶה
ו אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמַחָתִי:

במזמור שלפניך בא לידי ביטוי חשש שהכותב מבקש לתת עליו מענה.
מפני מה כותב המזמור חושש? הדגם והסבר את החשש באמצעות שתי דוגמאות מן המזמור.